

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK



© Marek Řeháček, Obrázky z Vratislavic nad Nisou 39 – příloha vratislavického Zpravodaje 2021/12



Vratislavické sídliště na Zámeckém vrchu je dnes jednou z nejvýraznějších dominant městského obvodu. Svojí mohutností předčí i kostel a zauhlovací věž. Nebýt tohoto snímku, jen málokdo by si vzpomněl na hlubokou rokli mezi novým sídlištěm a hřbitovem, která byla zčásti zavezena, či na dům Maxových vlevo, který musel ustoupit další etapě výstavby sídliště. Nadobro byl zapomenut pramen a potok v rokli, který byl spoután do betonového potrubí. Líbí se mi věta, kterou tento snímek okomentoval sběratel Ondra Marčák: „Ještě zářící nový beton na nových panelových domech je připomínkou jedné z největších proměn středu Vratislavic.“

Archiv Ondřeje Marčáka

V 70. a 80. letech 20. století zažívaly Vratislavice nad Nisou mohutný rozmach. Tehdy ještě samostatné město se díky pracovním příležitostem stalo místem, do něhož se stěhovaly stovky nových obyvatel. Liberecké okresní noviny Vpřed o něm psaly v roce 1979 v článku velkolepě pojmenovaném Vratislavice rostou: „Vratislavice nad Nisou jsou jedním z měst libereckého okresu, která zaznamenávají nebývalý rozvoj. Projevuje se nejen v průmyslových odvětvích – textilním, masném, pivovarnickém a sodovkářském, anebo v zemědělské oblasti, ale existuje zde i nebývalý nárůst počtu obyvatelstva, dnes tady

žije už přes 6 tisíc obyvatel, které mělo mít město až v roce 1980. Ve Vratislavicích se hodně staví, nejen vícepatrové panelové domy, ale jsou tu i dobré podmínky pro výstavbu rodinných domků. Do roku 2000 má mít město 30 000 obyvatel, plánuje se výstavba sídlištního celku Nová Ruda, kde bude téměř třikrát tolik obyvatel, než mají Vratislavice dnes...“ Vida, původní plány se tak úplně naplnit nepodařilo. Koneckonců už v dobách socialismu přinesl skokový nárůst obyvatel Vratislavicím četné potíže. Byty zde sice vyrostly vcelku rychle, ale najednou zase náporu nestačily zdejší obchody, hospody ani budovy škol a školek...



Nárůst bytové výstavby ve středu Vratislavic si vyžádal především zásadní posílení kapacity školských zařízení. Nově zde vznikly dvě tělocvičny, školička, družina a pavilon dílen. Zároveň byla částečně za provozu rekonstruována historická budova ZDŠ, v níž se tehdy učilo na směny.

Mohutný ocelový jeřáb dokládá, jak rozsáhlá byla přestavba vratislavické školy v 70. letech 20. století. Na spodním snímku je vidět již téměř dokončený areál školských zařízení. U školky je i upravené hřiště s tehdy typickými herními prvky, které by asi vyvolávaly hrůzu v očích dnešních maminek.

Archiv Ondřeje Marčáka





Noviny Vpřed v roce 1974 dokládaly, jak se stavělo vratislavické sídliště: „Ve volebním programu Národní fronty byla zahrnuta též výstavba sídliště. K užívání je nyní prakticky přes sedm set bytů ve státní, podnikové a družstevní výstavbě. Dalším úkolem je vybudovat objekty občanské vybavenosti...“

Archiv Ondřeje Marčáka



Na oblíbený „Šantán“ si obyvatelé sídliště ještě museli chvíli počkat. Tento objekt určený sportu a relaxaci byl vybudován až podstatně později. Byla v něm hospoda, ale i dvě sauny a malá tělocvična. Netypicky pojatá kruhová stavba se brzy naplnila veselými historkami, které dodnes kolují mezi pamětníky těch dob.

Archiv Ondřeje Marčáka